

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Η'. - ΤΕΥΧ. Α' ΚΑΙ Β'.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὅλα ἄντι περὶ τοῦ τοῦ δευτέρου ἀρχαίου
βουλεύματα ἢ περὶ παιδείας καὶ αἰσίου καὶ
τῶν αὐτοῦ αἰσίου. (Πλάτ. Θεάγης).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1885

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Διδασκαλικὸς Σύλλογος θρηνεῖ καὶ πάλιν τὴν ἀπώλειαν χρηστοῦ καὶ φιλοπόνου ἐταίρου τοῦ μακαρίτου Ν. Ζενευράκη. Ἀντὶ πάσης ἄλλης νεκρολογίας καταχωρίζομεν ἐνταῦθα τὰς ὀλίγας βιογραφικὰς εἰδήσεις φίλου τοῦ μεταστάντος πρὸς γνῶσιν τῶν ἐταίρων :

Οἱ γονεῖς τοῦ μακαρίτου Νικολάου Ζενευράκη, μόλις διαφυγόντες κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821. τὴν μάχαιραν τῶν τυράννων ἐν Κυδωνίαις τῆς Κρήτης (τῆ πατρίδι αὐτῶν), κατώρθωσαν, ἀπὸ ὄρους εἰς ὄρος περιφερόμενοι γυμνόποδες καὶ πειναλέοι, νὰ φθάσωσιν εἰς Ἀγίαν Ραυμέλαν τῶν Σφακίων καὶ διαβῶσι ἐκεῖθεν εἰς Μῆλον, ὅπου καὶ ἐγέννησαν αὐτὸν κατὰ τὸ 1829. ἔτος. Ἐπειτα ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς Σύρον, ἐκ Σύρου δὲ μετ' ὀλίγον ἀπῆλθον εἰς Ναύπλιον, ἔδραν τότε τῆς Κυβερνήσεως. Ἀφικθέντος τοῦ βασιλέως Ὀθωνος μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδιστριαῦ καὶ ὀρισθείσης τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ὡς πρωτεύουσας, ἦλθεν ὁ μακαρίτης ἐνταῦθα μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ὅπου καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις, λαβὼν ὑπὸ τῆς φιλοστοργωτάτης μητρὸς του ἀγωγὴν λίαν ἐπιμελημένην.

Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἐν τῷ πανεπιστημίῳ κατὰ τὸ 1848. ἐξέδωκε μετὰ σχολίων τὰ περὶ τῆς συνωμοσίας τοῦ Καλλιμάχα ἱστορήματα τοῦ Σαλουστίου, καὶ μετ' οὐ πολὺ, ὑπουργοῦντος τοῦ ἀξιοτίμου Δημητρίου Καλλιφορνᾶ, διωρίσθη ὑπ' αὐτοῦ ἑλληνοδιδάσκαλος ἐν τῇ σχολῇ τῆς Ὑδρας· ἐκεῖθεν δ' ἀκολούθως μετετέθη εἰς τὴν ἐν Πειραιεὶ ἑλληνικὴν σχολὴν, καὶ ἐξ αὐτῆς μετετέθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικὸν σχολεῖον τῆς Νοτίου πλευρᾶς. Κατὰ δὲ τὸ 1853. ἔτος, χορηγηθείσης εἰς αὐτὸν κατ'

αίτησίν του διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἀορίστου ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἐκφρασθείσης τῆς εὐαρεσκείας τοῦ ὑπουργείου δι' ἣν ἔδειξεν ἱκανότητα καὶ ζῆλον πρὸς τὴν διδασκαλίαν ἐπὶ ὅλον τὸν χρόνον, ὅσον διετέλεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, ἀπῆλθεν εἰς Τεργέστην προσκληθεὶς καὶ ἐδίδαξεν ἐν τῇ ἐκεῖθι σχολῇ τῶν ὁμογενῶν Ἑλληνικὰ καὶ Λατινικὰ μέχρι τοῦ 1859. ἔτους, ὅτε παραιτηθεὶς ἐπανάκαμψεν ἐνταῦθα καὶ ἐξέδωκε πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων τὸν Ἰππόλυτον τοῦ Εὐριπίδου μετὰ σχολίων· εἶτα δὲ ἀπελθὼν εἰς Ἰταλίαν καὶ περιηγηθεὶς διαφόρους αὐτῆς πόλεις ἐπὶ ἓν ἔτος, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐξέδωκεν εἰς φῶς τῷ 1862. τὴν *Μήδειαν* τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ ὡσαύτως μετὰ σχολίων· κατὰ δὲ τὸ 1875. ἐξέδοτο τοὺς *Βίους* τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος ἐπίσης μετὰ σχολίων, ἐδημοσίευσε δὲ καὶ διατριβὴν τινα τῷ 1878. *περὶ ἀβασανίστου παραδοχῆς γνωμῶν ἀλλοτριῶν*, καὶ δὲν ἔπαυεν ἀσχολούμενος εἰς διαφόρους φιλολογικὰς μελέτας. Κατὰ τὸ 1880. διωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διδάσκαλος τῆς Λατινικῆς γλώσσης εἰς ὅλα τὰ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀκολούθως δὲ διωρίσθη εἰς ἓν τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ Λυκείῳ ἑλληνικῶν σχολείων διδάσκαλος τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ τελευταῖον τῷ 1884. ἐξέδωκε *Λατινικὸν ἀναγνωσματάριον* κατὰ τὸ περὶ τῶν διδακτέων μαθημάτων πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.

Νυμφευθεὶς ἐν Ἀθήναις τῷ 1870. τὴν κόρην τοῦ εὐπατρίδου Ἀθηναίου Θωμᾶ Βρυζάκη κυρίαν Ἀριστέαν, ἐγέννησε ἓν μόνον τέκνον θῆλυ, τὴν μικρὰν Ἑλένην, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲ ἐπέζησε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν, ὡς ἐγκαρδίως ἐπόθει, τὴν ἐμπρέπουσαν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἀγαπῶν τοὺς πάντας καὶ παρὰ πάντων ἀγαπώμενος διὰ τὸν προσηγῆ τρόπον του, ἀπεβίωσεν ἐκ περιπνευμονίας τῇ 17. Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, καταλιπὼν ἄφατον λύπην εἰς πάντας τοὺς συγγενεῖς τε καὶ φίλους καὶ τοὺς γνωρίμους.